SCHIMBUL DE MÎINE

O consfătuire rodnică a cadrelor didactice din școlile sportive de elevi

Ministerul Invățămîntului și Culturii prin Direcția educației tineretului școlar, a organizat la București o consfătuire cu cadrele de conducere din școlile sportive de elevi. Au participat directori, profesori fruntași, antrenori. Au fost invitați activiști ai U.C.F.S. Cu această ocazie au fost dezbătute probleme deosebit de importante care au arătat preocuparea pentru o muncă și mai rodnică în viitor.

Ca urmare a Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., din 26 iunie 1949, au luat ființă în anul 1950 primele școli sportive de elevi. De la an la an ele au devenit centre puternice în domeniul pregătirii sportive, adevărate „laboratoare" ale măiestriei. Astăzi, în 49 de orașe există 50 de școli sportive de elevi cu 190 de secții pe ramură de sport în care activează peste 15.000 de elevi. Din rîndurile lor se ridică necontenit sportivi bine pregătiți, capabili să reprezinte țara în cele mai importante competiții internaționale.

Consfătuirea a fost de un real folos pentru toți participanții, ea constituind un minunat prilej de schimb de experiență.

Ecaterina Potoroacă (S.S.E. Ploiești), campioană balcanică la săritura în lungime, campioană republicană de juniori la triatlon.

Nicolae Macovei (S.S.E. Oradea) campion balcanic de juniori la pentatlon.

Rezultatele obținute puteau fi mult mai bune...

Incă de la înființare, școlile sportive de elevi au avut sarcina să devină importante centre de educație și instruire sportivă a tinerei generații. Consfătuirea a arătat că s-au obținut realizări în această privință. Conducerile multor școli sportive de elevi s-au străduit să găsească cele mai bune metode pentru a îndeplini importantele sarcini ce le revin, remarcîndu-se în această privință S.S.E. II București, școlile din Galați, Ploiești, Rm. Vîlcea ș.a.

Ca urmare firească a condițiilor minunate de pregătire, a muncii de educație desfășurate, au crescut an de an performanțele sportive ale elevilor din Ș.S.E. Ecaterina Potoroacă (Ploiești), Ildico Szabo și N. Macovei (Oradea) sînt campioni balcanici de juniori la atletism, handbalistele din Petroșani și jucătoarele de volei din Craiova au promovat în prima categorie a țării. Campionul R.P.R. de juniori la sărituri în apă, Ion Gane, este elev al Ș.S.E. Sibiu. Elevii de la Ș.S.E. I București au stabilit peste zece recorduri republicane de juniori și au cucerit 44 de titluri de campioni ai țării. Iată doar cîteva exemple care trebuie să constituie un imbold puternic în munca de viitor. Fiindcă trebuie arătat că mai sînt multe de făcut ca activitatea și rezultatele școlilor sportive de elevi să se ridice la nivelul actualelor cerințe. Cînd spunem acest lucru ne referim la școlile sportive din Brașov, Cluj, Arad, Tg. Mureș, Constanța (cu excepția atletismului), Bacău (în afară de volei), unde realizările sînt încă nesatisfăcătoare, nu răspund în totul condițiilor create.

Pe viitor — și consfătuirea a scos în evidență acest lucru — pentru ca performanțele să fie dintre cele mai bune e necesară întocmirea programei școlii sportive de elevi, pe baza unor temeinice analize. Fără o pregătire științifică, fără un plan bine întocmit nici nu poate fi vorba de performanțe. Mai ales în Ș.S.E. unde avem de-a face cu copii, aflați la începutul drumului lung și anevoios dar frumos și plin de satisfacții: acela al sportului de performanță.

Sînt discipline sportive (caiac-canoe, ciclism, schi, tir) pentru care nu au fost întocmite programe sau sînt cazuri cînd acestea sînt dezbătute de prea multă vreme, întîrziindu-se folosirea lor în școli. La gimnastică pentru anii I și II, se remarca în discuții, normele sînt destul de ușoare iar pentru III și IV deosebit de grele. La atletism situația e inversă: grele în primii ani și apoi ușoare. Iată deci că se impune studierea mai atentă a acestor programe de pregătire, întocmirea lor urmînd să se facă în urma unor analize profunde la care profesorii și antrenorii din Ș.S.E. sînt chemați să-și aducă un aport însemnat. E bine ca pe viitor programele să se refere atît la anii de studii ai elevilor cît și la cei de vîrstă.

La obținerea de rezultate valoroase de către elevii școlilor sportive o importanță deosebită o are selecția. In școala sportivă trebuie selecționați și pregătiți numai acei copii capabili în viitor de performanțe tot mai bune. Aici trebuie să-și spună cuvîntul pregătirea multilaterală a profesorului, „ochiul" care să vadă pe cei mai buni. Bine au procedat școala sportivă II din București, antrenorul Irina Tacorian (Brașov) sau profesorul Gh. Bădescu (Sibiu) cînd au selecționat pentru loturile lor elemente din școlile medii și elementare, în urma a numeroase concursuri la care au luat parte sute și sute de elevi. Ș.S.E. trebuie să devină cu adevărat pepiniere ale sportului de performanță și nicidecum un loc de „distracție"!

Pentru obținerea rezultatelor de valoare e necesară o muncă temeinică din partea profesorilor și antrenorilor care răspund de pregătirea elevilor. Firește, pentru aceasta e nevoie de un timp îndelungat, de o legătură strînsă între profesor sau antrenor și școala sportivă. De aceea se impune să fie lichidate unele lipsuri în încadrarea profesorilor sau antrenorilor în Ș.S.E. Mai sînt cazuri cînd școala sportivă contează mai mult pe profesori care funcționează cu o jumătate de normă. La Ș.S.E. Mediaș, Brăila, Bîrlad nici un profesor nu are normă întreagă! La Ploiești din 20 doar 3 lucrează tot timpul la școala sportivă. Aceeași situație există și la Buzău, Tg. Mureș, Timișoara. In alte școli, tot ca rezultat al încadrării profesorilor cu o jumătate de normă, s-au schimbat prea mulți profesori (Brașov, Cluj). In asemenea cazuri pregătirea elevilor nu s-a făcut întotdeauna temeinic, fiindcă este știut cît de mare e rolul continuității în pregătirea unui sportiv, în obținerea rezultatelor bune. Iată doar cîteva din numeroasele probleme de care trebuie să se țină seama pe viitor.

CUVÎNTUL PARTICIPANȚILOR

I. SMIDU profesor, directorul Școlii sportive de elevi Ploiești:

„Munca de educație comunistă a elevilor a stat în permanență în centrul atenției școlii noastre. Ne-am străduit să găsim cele mai bune soluții pentru a îndeplini această importantă sarcină, fără de care performanțele de valoare sînt de neconceput. Elevii școlii noastre s-au întîlnit cu muncitori, cu sportivi fruntași, care le-au împărtășit din experiența lor, au vizionat spectacole de teatru, filme, au audiat împreună concerte. Cu ocazia concursurilor sportive am căutat să se lege noi prietenii între elevii noștri și colegii lor din celelalte orașe ale țării, ne-am străduit ca aceste concursuri să constituie un mijloc prielnic de schimb de experiență în ceea ce privește învățătura și sportul. Elevii școlii noastre au vizitat printre altele Muzeul de artă populară, Palatul Pionierilor, sala Palatului R.P.R., din Capitală. La Craiova, ei au fost oaspeții uzinelor Electroputere, iar la Sibiu au vizitat muzeul Bruckenthal. Munca de educație și învățătura au stat pe primul plan. Anul acesta din 37 de elevi care și-au dat maturitatea 28 au dat examene la facultate dintre care 26 sînt astăzi studenți.

Bineînțeles, că mai avem încă multe de făcut".

G. POPESCU antrenor emerit, directorul Școlii sportive 2 București:

„In școala sportivă de elevi trebuie să se afle doar sportivi fruntași la învățătură și în activitatea obștească. Mergînd pe acest principiu conducerea școlii noastre a întocmit cataloage, asemănătoare celor de la școlile de cultură generală, care sînt completate cu situația la învățătură a fiecărui elev. Cei care stau slab cu cartea sînt scoși temporar, pînă la îndreptare, din lotul sportiv din care fac parte indiferent de valoarea sportivă a elevului. Cataloagele acestea pe care le-au realizat și tovarășii din Ploiești au dat bune rezultate. De asemenea, pretindem ca fiecare elev să aibă, la școala unde învață, obligator nota 10 la purtare și educație fizică. Fiindcă mai sînt elevi care obținînd succese la o disciplină sportivă se consideră atotștiutori și... cam ocolesc orele de educație fizică".

V. ANDRONIC profesor la Școala sportivă de elevi Constanța:

„In munca cu tinerii noștri sportivi, de pregătirea cărora se ocupă, profesorul trebuie să dea dovadă de multă chibzuință, să fie bine pregătit, bun pedagog. Să muncească cu dragoste, și rezultatele nu vor întîrzia să apară. Am să dau doar un singur exemplu în această privință: cu cîțiva ani în urmă a venit la școala sportivă un elev, Romulus Zaharia. La început nu prea se ținea de treabă și într-un timp a vrut chiar să abandoneze activitatea sportivă. Ne-am ocupat de el mai îndeaproape. N-a fost ușor. A cerut destul timp. Dar Zaharia a pornit pe drumul cel bun. A ajuns mai tîrziu în lotul republican de juniori la atletism iar astăzi este student la Institutul de Cultură Fizică. S-a îndrăgostit de sport".

V. POPESCU director adjunct al Școlii sportive de elevi Timișoara:

„Ca și în alte școli, în centrul atenției noastre a stat în permanență creșterea simțului de răspundere al elevului și a grijii față de avutul obștesc, față de tot ce statul i-a pus la dispoziție ca el să se pregătească. In tabere am organizat concursuri pe teme educative, de comportare în școală și în afara ei sau cu subiecte de sport și de cultură generală. Toate au fost primite de elevi cu un interes deosebit. Bineînțeles, că aceste acțiuni trebuie astfel planificate ca elevul să nu fie supraaglomerat. Activitatea în Ș.S.E. să completeze pregătirea pe care i-o face școala de cultură generală.

Despre rezultatele sportive să spun drept nu prea am de vorbit. Ele nu sînt încă pe măsura posibilităților și a condițiilor existente. Consfătuirea a fost de un real folos pentru noi. Timișoara, centru puternic în sport va trebui să dea noi și talentate cadre de sportivi".

HORTENSIA ANDRONIC profesoară, directoarea Școlii sportive de elevi Constanța:

„Consfătuirea s-a ocupat pe larg de o problemă deosebit de importantă: pregătirea profesorilor care muncesc în școlile sportive de elevi. Aceștia trebuie să țină pasul cu dezvoltarea uriașă pe care a cunoscut-o sportul în țara noastră. Mai sînt încă profesori, tot mai puțini la număr, care au rămas în urmă. Profesorul Aurel Istudor, de exemplu, care lucrează în școala noastră nu se pregătește temeinic, nu folosește cele mai bune metode în munca cu elevii. Din această cauză sportivii săi nu au dat rezultatele scontate. Așadar, profesorul trebuie să se pregătească continuu".

ION STĂNESCU profesor, directorul Ș.S.E. București:

„Pregătirea politico-ideologică și profesională a cadrelor didactice din școala noastră a cunoscut în acest an un salt calitativ însemnat. Invățămîntul politic s-a situat la un nivel mai înalt. Au crescut exigențele în seminarizarea materialului predat și studiat. Numărul profesorilor de educație fizică care înainte se mulțumeau cu calificativul „satisfăcător" a crescut simțitor. In această privință s-au realizat lucruri frumoase. Calificativele obținute în ultimul an sînt „bine" și „foarte bine". După cum s-a subliniat în discuții, același lucru s-a petrecut și în celelalte școli".

PETRE COTEA profesor, responsabilul secției de schi la Ș.S.E. Vatra Dornei:

„In ceea ce privește calendarul întrecerilor din școlile sportive de elevi, el va trebui întocmit cu mai multă chibzuință. Să se țină seama de perioadele cînd elevii au mai mult timp liber. Din acest punct de vedere vacanțele să fie adevărate perioade de vîrf ale activității competiționale. Referindu-mă la schi, sport care atrage în școala noastră majoritatea elevilor, în calendarul sportiv al școlilor sportive de elevi nu sînt prevăzute concursuri. Această lipsă va trebui remediată".

CONSTANTIN ALEXE

Sportivilor — materiale de și mai bună calitate

In vizită la Uzinele „Janos Herbak"

... *„Dacă sînt preocupat de problema îmbunătățirii materialelor sportive fabricate la noi? Mai încape îndoială?"* — zise tovarășul Gheorghe Neciu, șeful secției de cauciuc a Uzinelor „Janoș Herbak" din Cluj, puțin cam surprins de întrebarea noastră. El, tocmai el să nu fie preocupat de calitatea ghetelor de baschet, cînd e direct interesat în această problemă nu numai ca șef al secției de cauciuc, ci și ca... baschetbalist.

Intr-adevăr, baschetbalistul Gh. Neciu (de 14 ani practică acest sport) e foarte exigent față de... tehnicianul Gh. Neciu. Ghetele de baschet fabricate la „Janos Herbak" sînt supuse de către șeful de secție Gh. Neciu unor severe analize de laborator, ca apoi... baschetbalistul Gh. Neciu să le supună unor și mai severe „experiențe" practice; el și colegii lui din echipa C.S.M. sînt primii care „rodează" noile produse la antrenamente și meciuri. Cînd coechipierii săi erau nemulțumiți de calitatea „bascheților" fabricați la „Janoș Herbak", el și colectivul de tehnicieni și muncitori de la secția de cauciuc s-au frămîntat mult ca să găsească soluții pentru îmbunătățirea calității acestor produse.

Noi „rețete" de fabricație la tălpi... modificarea rondelelor la partea gleznei... așezarea mai rațională a capselor... Și iată că în urma efortului comun al muncitorilor și tehnicienilor de la secția de cauciuc, ghetele de baschet fabricate azi de Uzinele „Janoș Herbak" sînt mai durabile. Rezistența la ruperea tălpilor a crescut de la 50 kg la 80—90 kg pe centimetru pătrat. Rondelele modificate îi feresc pe baschetbaliști de lovituri la glezne, iar capsele rațional aranjate ajută ca piciorul să fie mai bine „prins"...

Da, ghetele de baschet fabricate la „Janos Herbak" sînt mai durabile. Baschetbaliștii nu sînt totuși pe deplin mulțumiți de calitatea lor, deoarece ele și azi se fac pe calapoade învechite. Actualele modele sînt depășite și nu mai corespund cerințelor. Rezolvarea acestei probleme însă nu depinde de colectivul Uzinelor „Janos Herbak", ci de Direcția generală a industriei pielărie-cauciuc din cadrul Ministerului Industriei Ușoare, care pe baza concluziilor consfătuirii din 23 iunie 1961 (la care au participat reprezentanții ministerului și ai U.C.F.S.) precum și a dispozițiunilor HCM, privind asigurarea și ridicarea calității produselor, s-a obligat — printre altele — să ia măsuri și pentru îmbunătățirea calității ghetelor de baschet. Termenul pentru elaborarea proceselor tehnologice îmbunătățite nu a expirat încă, dar se apropie destul de rapid și aceasta nu trebuie să scape atenției forurilor respective.

Să continuăm însă firul discuției cu șeful secției de cauciuc. Avînd în vedere faptul că problema „bascheților" am... epuizat-o să trecem la „teniși".

— *Hm... Aici mai avem multe greutăți. Știți* — explică tovarășul Neciu — *tenișii albi făcuți de noi nu corespund întotdeauna cerințelor. La unii se întîmplă să li se deslipească pînza.*

— Și cine-i de vină?

— *Muncitorii secției noastre se străduiesc să dea produse de calitate. Am ajuns ca 99 la sută din fabricația noastră să fie de calitatea I. Totuși, dacă se întîmplă să se mai afle în comerț teniși albi care se uzează înainte de vreme, aceasta nu e numai vina noastră, ci și a tovarășilor de la întreprinderea „Gh. Doja" din Sf. Gheorghe, care ne furnizează pînza.*

— ?!?

— *Foarte simplu. Nu respectă normele incluse în contract: pînza albă fabricată la „Gh. Doja" în loc să aibă 0,70—0,80 milimetri grosime, variază între 0,40 și 0,80. Și întrebați-l pe tov. Gh. Trîncă sau pe vreun alt fruntaș în producție, de la prese, ce înseamnă cînd la matrițe de o anumită măsură se prelucrează materiale de o grosime necorespunzătoare.*

Noi i-am întrebat pe muncitorii de la prese și am văzut în practică ce neplăceri produc materialele subțiri: pur și simplu nu se poate face aderența galoșării de cauciuc la pînză. Urmarea? După o scurtă întrebuințare a pantofilor, pînza se deslipește...

— Ce-i de făcut?

— *Am arătat de cîteva ori acest lucru întreprinderii „Gh. Doja". Mai mult, am propus (dacă le este mai ușor) să ne trimită pînză subțire, dar de aceeași grosime. In acest caz am schimba matrițele. Tovarășii de la „Gh. Doja" nu au fost însă de acord cu propunerea noastră, menținîndu-se pe poziția: „asta-i fabricația noastră și... basta". Adevărul e însă că uneori, în urma insistențelor noastre, am primit pînza albă pe măsura normativelor. Deci, atunci cînd își dau silința, tovarășii pot să ne ajute.*

Cuvintele tov. Gh. Neciu nu necesită comentarii. Noi însă ne adresăm pe această cale colectivului de tehnicieni și muncitori de la întreprinderea „Gheorghe Doja" din Sf. Gheorghe și le propunem să fie mai atenți la livrarea materialelor destinate Uzinelor „Ianoș Herbak". Să se gîndească la faptul că și printre ei se află sportivi care folosesc teniși fabricați la Cluj din materiale confecționate la „Gh. Doja".

AL. INOVAN

NOI TERENURI SPORTIVE IN SATELE IEȘENE

După alegerea consiliilor asociațiilor sportive, în comuna Bogdănești, regiunea Iași a început munca pentru construirea de noi baze sportive. Astfel, asociația „G.A.C. Vlădești" a amenajat prin muncă voluntară un teren de volei. La lucrările acestui teren sportiv s-au evidențiat în mod deosebit tinerii Alecu Furcoi, Alex. Mocanu, Dumitru Chiriac ș.a.

Tot în comuna Bogdănești s-a mai amenajat un teren de volei și o groapă de sărituri. S-au depus peste 500 de ore muncă patriotică. In această acțiune s-au remarcat elevii Gh. Furcoi, Paul Hututuc, precum și tinerii Gh. Ciusă, Ion Munteanu și alții.

Cu aceste noi baze sportive în comuna Bogdănești există patru terenuri de fotbal, unul de handbal, două arene de popice, cinci terenuri de volei, o pistă G.M.A., șase gropi pentru sărituri în lungime și două gropi pentru sărituri în înălțime.

V. TAMAȘANU-coresp.